

Izreka

Članke 16., 184., 186. do 188. i 192. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, treba tumačiti na način da im se protive nacionalni propis i praksa koji obavezuju poreznog obveznika, čija je registracija u svrhu poreza na dodanu vrijednost (PDV) poništena na određeno vrijeme zbog nenavođenja opozivnih transakcija u njegovim prijavama PDV-a podnesenima tijekom uzastopnih šest mjeseci, da provede ispravak PDV-a odbijenog kao pretporeza u vezi sa stjecanjem kapitalnih dobara, a da navedeni porezni obveznik, zbog postojanja neoborive presumpcije da je upotrebljavao ta dobra u druge svrhe, različite od gospodarskih djelatnosti, nije ovlašten podnijeti dokaz da su ispunjeni materijalni uvjeti za ostvarenje prava na odbitak.

(¹) SL C 191, 10. 5. 2022.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. ožujka 2022. uputio Judecătoria Lehliu-Gară (Rumunjska) – kazneni postupak protiv KN, LY, OC, DW

(Predmet C-230/22)

(2022/C 368/15)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Judecătoria Lehliu-Gară

Stranke glavnog postupka

Optuženici: KN, LY, OC, DW

Prethodno pitanje

Protivi li se članku 2. Ugovora o Europskoj uniji (u pogledu poštovanja načela vladavine prava i poštovanja ljudskih prava) s obzirom na članak 48. stavak 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima u pogledu prava na obranu i članak 49. Povelje Europske unije o temeljnim pravima u pogledu načela zakonitosti kaznenih djela i kazni, to da se radnja poduzeta u suprotnosti s bilo kojim zakonom kvalificira na nacionalnoj razini kao kazneno djelo, bez izričitog navođenja zakonâ ili zakonskih odredbi čija povreda dovodi do kaznene odgovornosti?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. svibnja 2022. uputio Curtea de Apel București (Rumunjska) – kazneni postupak protiv C.J.

(Predmet C-305/22)

(2022/C 368/16)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel București

Osoba protiv koje je izdan europski uhidbeni nalog

C.J.

Prethodna pitanja

1. Treba li odredbe članka 25. Okvirne odluke 2008/909/PUP (¹) tumačiti na način da je pravosudno tijelo izvršenja europskog [uhidbenog] naloga, u slučajevima u kojima namjerava primijeniti članak 4. [točku] 6. Okvirne odluke 2002/584/PUP (²) radi priznavanja osuđujuće presude, dužno zatražiti [prosljeđivanje] presude i potvrde koje su donesene u skladu s Okvirnom odlukom 2008/909/PUP te u skladu s člankom 4. [stavkom] 2. Okvirne odluke 2008/909/PUP ishoditi suglasnost države članice koja je izrekla osuđujuću presudu?

2. Treba li odredbe članka 4. [točke] 6. Okvirne odluke 2002/584/PUP u vezi s člankom 25. i člankom 4. [stavkom] 2. Okvirne odluke 2008/909/PUP tumačiti na način da odbijanje izvršenja europskog uhiđenog naloga koji je izdan u svrhu izvršenja kazne zatvora i priznavanje osuđujuće presude, a da se ona stvarno ne izvršava na način da se osuđena osoba lišava slobode zato što je došlo do pomilovanja i odgode izvršenja kazne u skladu sa zakonom države članice izvršenja i da se ne ishodi suglasnost države članice koja je izrekla osuđujuću presudu u okviru postupka priznavanja, [dovode] do toga da država članica koja je izrekla osuđujuću presudu gubi pravo na izvršenje kazne u skladu s člankom 22. [stavkom] 1. Okvirne odluke 2008/909/PUP?
3. Treba li članak 8. [stavak] 1. točku (c) Okvirne odluke 2002/584/PUP tumačiti na način da gubi svoje obilježje izvršivosti osuđujuća presuda kojom je izrečena kazna zatvora i na temelju koje je izdan europski uhiđbeni nalog, čije je izvršenje odbijeno na temelju članka 4. [točke] 6. [navedene okvirne odluke] priznavanjem presude, a da se ona stvarno ne izvršava na način da se osuđena osoba lišava slobode zato što je došlo do pomilovanja i odgode izvršenja kazne u skladu sa zakonom države članice izvršenja i da se ne ishodi suglasnost države članice koja je izrekla osuđujuću presudu u okviru postupka priznavanja?
4. Treba li odredbe članka 4. [točke] 5. Okvirne odluke 2002/584/PUP tumačiti na način da presuda koja se odnosi na odbijanje izvršenja europskog uhiđenog naloga koji je izdan u svrhu izvršenja kazne zatvora i priznavanje osuđujuće presude u skladu s člankom 4. [točkom] 6. Okvirne odluke 2002/584/PUP, a da se ona stvarno ne izvršava na način da se osuđena osoba lišava slobode zato što je došlo do pomilovanja ili odgode izvršenja kazne u skladu sa zakonom države članice izvršenja (države članice Unije) i da se ne ishodi suglasnost države članice koja je izrekla osuđujuću presudu u okviru postupka priznavanja, predstavlja presudu kojom je osoba „osuđena u trećoj državi zbog istih kaznenih djela“?

U slučaju potvrdnog odgovora na četvrto pitanje:

5. Treba li odredbe članka 4. [točke] 5. Okvirne odluke 2002/584/PUP tumačiti na način da presuda koja se odnosi na odbijanje izvršenja europskog uhiđenog naloga koji je izdan u svrhu izvršenja kazne zatvora i priznavanje osuđujuće presude u skladu s člankom 4. [točkom] 6. Okvirne odluke 2002/584/PUP, uz odgodu izvršenja kazne u skladu sa zakonom države članice izvršenja, predstavlja „presudu koja je trenutačno u postupku izvršenja“ u slučajevima u kojima još nije započeo nadzor nad osuđenom osobom?

- (¹) Okvirna odluka Vijeća 2008/909/PUP od 27. studenoga 2008. o primjeni načela uzajamnog priznavanja presuda u kaznenim predmetima kojima se izriču kazne zatvora ili mjere koje uključuju oduzimanje slobode s ciljem njihova izvršenja u Europskoj uniji (SL 2008., L 327, str. 27.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 11., str. 111.).
- (²) Okvirna odluka Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhiđenom nalogu i postupcima predaje između država članica (SL 2002., L 190, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 83. i ispravak SL 2013., L 222, str. 14.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. svibnja 2022. uputila Audiencia Provincial de Pontevedra
(Španjolska) – Maersk A/S/Allianz Seguros y Reaseguros SA**

(Predmet C-345/22)

(2022/C 368/17)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Audiencia Provincial de Pontevedra

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Maersk A/S

Tuženik: Allianz Seguros y Reaseguros SA

Prethodna pitanja

1. Obuhvaća li pravilo iz članka 25. Uredbe 1215/2012 (¹), kad određuje da ništavost sporazuma o sudskoj nadležnosti treba ocijeniti u skladu sa zakonodavstvom države članice kojoj su ugovorne strane dodijelile nadležnost, u situaciji poput one u glavnom postupku, pitanje valjanosti proširenja odredbe na treću osobu koja nije strana ugovora u kojem je ta odredba utvrđena?